

samlet i 6 Maaneder af Finantsaaret uden at forsøge at tilveiebringe en endelig Finantslov, sjsjndt der maa antages at have været Udsigt til en heldig Løsning af Striden.

Da denne Undladelse efter Mlertallets Opfattelse maa betegnes som en aabenbar Tilsideættelse af en konstitutionel Pligt, tro vi at burde gjøre dette Forhold til Gjenstand for en særlig Indstilling til Rigsdagen, der opfordres til at udtale sin Misbilligelse af Regeringens Færd i bemeldte Henseende.

Gaa vi dernæst over til at undersøge, hvilket Udbytte Regeringens Finantsforvaltning har bragt Administrationen og Vedelsen af Statens Interesser i det Hele, saa ville vi foreløbig se bort fra Spørgsmaalet om Berettigelsen af den Anvendelse i Enkelthederne, som Regeringen har gjort af den midlertidige Finantslov, og kun holde os til de nu foreliggende Kjendsgjerninger.

Paa Foranledning af Finantsudvalget modtog dette, (B. Pag. 82 fl.,) allerede under 19de Januar 1882 fra Finantsministeriet en foreløbig Medegjørelse for, hvorledes Regeringen i det løbende Finantsaar benyttede den midlertidige Finantslov. Ved den senere forelagte Tillægsbevillingslov fik man yderligere Oplysninger om dette Spørgsmaal. Støttende sig til det da foreliggende Materiale fremstillede Finantsudvalget (B. Pag. 834 fl.) en Oversigt over det saaledes foreliggende Resultat af Aarets Finantsstyrelse.

Efterat nu endvidere Statsregnskabet foreligger, vilde den citerede Oversigt paa flere Punkter kunne suppleres og berigtiges. Men da to af Statsrevisorerne ikke have behandlet Regnskabet fra dette Synspunkt, vil der endnu ikke kunne udtrages nogen fuldt paalidelig Beregning af Resultatet, og nærværende Udvalg skal derfor indskrænke sig til at anføre nogle summariske Talangivelser, der dog formentlig tilnærmelsesvis ville være rigtige.

Overfor den Betragtning, der i sin Tid fra visse Sider med saa megen Iver gjordes

gjældende, at den midlertidige Finantslov hjemlede Regeringen Udgang til uden Hensyn til Rigsdagen at benytte det forelagte Finantslovsforlags Pengesummer, skulle vi nu gjøre opmærksom paa, at sjsjndt Regeringen paa forventet Tillægsbevilling — altsaa uden Hjemmel i den midlertidige Finantslov, men kun med Hensvisning til de i Thingene faldne Afstemninger — har anvendt over 9 Millioner Kr., saa er der dog af de paa det oprindelige Regeringsforlag opførte Beløb en Sum af ialt over 5 Mill. Kr., der ikke har kunnet udbetales, en Sum, der fordeler sig paa henved 200 forskjellige Poster. Under dette Beløb indgaa naturligvis først og fremmest alle de Poster, som under Behandlingen paa Rigsdagen vare blevne strøgne — med en enkelt Undtagelse, der senere skal omtales. Men det er endvidere langt fra, at alle de Poster, som under Forhandlingerne vare billigede af begge Thing, ere komne til Udbetaling. Sjsjndt et betydeligt Antal Bevillinger bagefter blev givne ved Tillægsbevillingsloven, er der dog et Beløb af over 2 Millioner Kr., fordelt paa ca. 120 forskjellige Poster, der ikke er kommet til Anvendelse, sjsjndt begge Thing derom havde været enige ved den foregaaende Forhandling. Af de store Summer, som Regeringen havde afholdt paa forventet Tillægsbevilling, blev Størstedelen negtet ved Behandlingen af Tillægsbevillingsloven, fordi man derved vilde tilkjendegive sin Misbilligelse af, at Regeringen undlod at gjenoptage Forhandlingen om en endelig Finantslov. Ved at undlade at gennemføre en saadan har Regeringen altsaa med Hensyn til Administrationen kun opnaaet at tilsideætte en lang Række af større og mindre Statsinteresser og berøve sig selv Hjemmel for afholdte Udgifter i endnu langt større Omfang. Heller ikke bør det lades ude af Betragtning, at Benyttelsen af en midlertidig Finantslov med Nødvendighed har maattet skabe megen Jamlen og Usikkerhed i Administrationens forskellige Grene.